

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU KOMPOZYTORÓW POLSKICH ZA OKRES OD 26.IV.1954 do 4.VI.1955 roku.

I. Skład Zarządu Głównego

Na podstawie wyborów przeprowadzonych na Walnym Zgromadzeniu w dniu 26.IV.54 w skład Zarządu Głównego weszli następujący koledzy:

- 1/ Tadeusz Baird
- 2/ Henryk Czyż
- 3/ Andrzej Dobrowolski
- 4/ Hieronim Feicht
- 5/ Stefan Jarociński
- 6/ Włodzimierz Kotoński
- 7/ Zofia Lissa
- 8/ Andrzej Panufnik
- 9/ Tadeusz Paciorkiewicz
- 10/ Kazimierz Serocki
- 11/ Kazimierz Sikorski
- 12/ Stanisław Skrowaczewski

Na pierwszym zebraniu, które odbyło się w dniu 26 kwietnia 1954 r nowowybrany Zarząd wyłonił ze siebie Prezydium w następującym składzie:

Kazimierz Sikorski	-	prezes
Tadeusz Baird	-	wiceprezes
Andrzej Panufnik	-	wiceprezes
Kazimierz Serocki	-	wiceprezes
Andrzej Dobrowolski	-	sekretarz
Włodzimierz Kotoński	-	sekretarz
Stefan Jarociński	-	skarbnik

Według ilości otrzymanych głosów w wyborach jako członkowie Zarządu weszli kolejno:

- Hieronim Feicht
- Henryk Czyż

jako zastępcy członków Zarządu:

- Stanisław Skrowaczewski
- Tadeusz Paciorkiewicz
- Zofia Lissa.

Wobec spodziewanego rozszerzenia zakresu działalności w związku z przygotowaniem do II Festiwalu Muzyki Polskiej, Zarząd Główny postanowił wyjątkowo na okres bieżącej kadencji powiększyć liczbę członków Prezydium do 7-miu osób /zamiast statutowo przewidzianych 6-ciu/, wprowadzając funkcje dwóch równorzędnych sekretarzy.

W lipcu 1954r Andrzej Panufnik wykorzystując zaufanie władz P.R.L., które umożliwiły mu wyjazd na gościnne koncerty do Szwajcarii nie powrócił do kraju. Następnie po szeregu publicznych wystąpień w prasie i radio zagranicznym, z których jasno wynikało, że zerwał on ostatecznie więź łączącą go z krajem i narodem, zwrócił się z prośbą do władz brytyjskich o przyznanie mu obywatelstwa brytyjskiego. Wobec tej sytuacji Prezydium Zarządu Głównego na zebraniu w dniu 11 sierpnia 1954 r postanowiło skreślić Andrzeja Panufnika z listy członków Z.K.P. i przekazać tę sprawę do zatwierdzenia najbliższemu Plenum.

Plenum Zarządu w dniu 20. września 1954 zatwierdziło tę decyzję w całej rozciągłości oraz postanowiło niedokooptowywać 7-go członka Prezydium na miejsce skreślonego Panufnika, lecz pozostawić Prezydium w składzie: 1 prezes, 2 wiceprezesów, 2 sekretarzy, 1 skarbnik. Na miejsce wakującego członka Zarządu wszedł w kolejności otrzymanych głosów Stanisław Skrowaczewski.

Dnia 24.III.55 r kol. Zofia Lissa złożyła na ręce Prezydium rezygnację z funkcji zastępcy członka Zarządu Głównego, nie podając bliższych motywów. Plenum Zarządu Głównego w dniu 14 kwietnia 1955 r rezygnację przyjęło.

II. Członkowie Z.K.P.

Na początku kadencji ustępującego obecnie Zarządu Głównego t.j. dnia 26.IV.54 Związek Kompozytorów liczył 123 członków, w tym:

kompozytorów 106
 muzykologów 17

wg kategorii:

członków honorowych	1
" zwyczajnych	74
" nadzwyczajnych	19
kandydatów	29

w okresie sprawozdawczym zmarło	-	2
skreślono	-	2
przyjęto nowych	-	5

Stan na dzień 25 maja b.r. wynosi:

124 członków

w tym: kompozytorów 103
 muzykologów 21

wg kategorii:

członków honorowych	1
" zwyczajnych	77
" nadzwyczajn.	21
kandydatów	25

Rozmieszczenie członków wg Kół Terenowych: /Stan na dzień.25.V.55/

Koło Warszawskie	-	54
" Krakowskie	-	19
" Poznańskie	-	16
" Stalinogrodzkie	-	16
" Łódzkie	-	14
poza granicami pozostaje	-	5

W ostatnich dniach nadeszły również smutne wiadomości o śmierci dwóch polskich kompozytorów przebywających stale zagranicą, niebędących zresztą członkami Z.K.P. W maju 1955 zmarł w Nowym Yorku Tadeusz Jarecki. W tym samym miesiącu w Dubrowniku w Jugosławii zmarł Ludomir Rogowski.

III. Działalność Zarządu Głównego

Prezydium Zarządu Głównego w pierwszych dniach po objęciu swoich funkcji ustaliło najważniejsze zadania do wykonania przez Zarząd Główny w ciągu bieżącej kadencji. Były to:

- 1/ przygotowanie od strony koncepcyjnej i programowej II Festiwalu Muzyki Polskiej,
- 2/ wzmożenie akcji koncertów i przesłuchań nowych utworów,
- 3/ ściślejsza współpraca Prezydium Z.K.P. z Komisją Zamówień Kompozytorskich,
- 4/ rozpoczęcia akcji zmierzającej do podniesienia poziomu i pobudzenia twórczości w zaniedbanej u nas dziedzinie muzyki tanecznej i rozrywkowej oraz pobudzenie twórczości w dziedzinie pieśni,
- 5/ propaganda muzyki polskiej zagranicą,
- 6/ opieka nad Kołem Młodych,
- 7/ doprowadzenie do zatwierdzenia nowego cennika kompozytorskiego oraz cennika wydawniczego,
- 8/ uzyskanie Domu Kompozytora,
- 9/ uregulowanie stosunków z Filmem Polskim.

Ponadto postanowiono zrealizować zalecenia Walnego Zgromadzenia nieobjęte powyższymi punktami, jak: utworzenie Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, zatwierdzenie Statutu Z.K.P.

Działalność Zarządu Głównego opierała się na zebraniach Prezydium, które odbywały się przeciętnie raz na tydzień oraz na zebraniach Plenum Zarządu, których w okresie sprawozdawczym odbyło się siedem.

Zebrania Plenarne

I. Zebranie Plenum Zarządu odbyło się 26 kwietnia 1954 r i poświęcone było ukonstytuowaniu się nowego Zarządu.

Na II. Plenum, które odbyło się dn. 3 maja 1954 r omówiono szereg spraw wewnętrznych, jak podział funkcji członków Prezydium, ustosunkowanie się do planu pracy za rok 1954 opracowanego przez poprzedni Zarząd oraz ustalenie planu pracy na najbliższy kwartał.

Dnia 22 czerwca 1954 r odbyło się zebranie rozszerzonego Plenum Zarządu, które:

- 1/ zaakceptowało przedstwyiony przez Prezydium plan koncepcyjny II Festiwalu Muzyki Polskiej,
- 2/ uchwaliło listę - "serwis" utworów powstałych w okresie 10-cio lecia z dziedziny muzyki symfonicznej, kameralnej i wokalne, która miała stanowić podstawę dla dalszych prac repertuarowych II Festiwalu,
- 3/ realizując zalecenie Walnego Zgromadzenia uchwaliło utworzenie Funduszu Samopomocy Koleżeńskieprzeznaczając na kapitał początkowy Funduszu sumę 30.000.- zł. Plenum uchwaliło regulamin Funduszu oraz wybrało Zarząd Funduszu w składzie:

Grażyna Bacewiczówna
 Anna Maria Klechniowska
 Witold Lutosławski
 Zygmunt Mycielski
 Wawrzyniec Żuławski

IV. Zebranie Plenarne odbyło się 20 września 1954 r. Na zebraniu tym Plenum Zarządu zatwierdziło projekty budżetu Z.K.P. na 1955 r oraz zaakceptowało uchwałę Prezydium dotyczącą skreślenia Andrzeja Panufnika z listy członków Z.K.P.

V. kolejne Plenum Zarządu odbyło się w składzie rozszerzonym dnia 13.XII.1954 r. Rozszerzone Plenum zatwierdziło po dokonaniu poprawek projekt programu koncertów symfonicznych i kameralnych II Festiwalu Muzyki Polskiej z wyjątkiem programu finału w Warszawie.

Dnia 6.III.1955 r odbyło się następne rozszerzone Plenum Zarządu Głównego, w którym wzięli udział także kierownicy artystyczni orkiestr mających wziąć udział w finale II F.M.P. w Warszawie. Plenum zatwierdziło po obszernej dyskusji kalendarz imprez oraz szczegółowe programy koncertów finału II F.M.P. Plenum powierzyło Prezydium Zarządu Głównego ustalenie w możliwie najkrótszym czasie z kierownictwem Filharmonii Narodowej programów obu tych koncertów.

Ostatnie VII. z kolei zebranie rozszerzonego Plenum Zarządu Głównego odbyło się dnia 14 kwietnia b.r. Zatwierdzono na nim ostatecznie programy wszystkich koncertów finału II F.M.P. w Warszawie wraz ze zmianami wprowadzonymi w porozumieniu z kierownictwem artystycznym poszczególnych orkiestr i omówiono sprawę udziału gości zagranicznych w tej imprezie. Ponadto Plenum uchwaliło następujące sprawy:

- 1/ wprowadzenie poprawek do regulaminu Komisji Rewizyjnej zgodnie z wnioskiem Przewodniczącego Komisji kol. Kisielewskiego,
- 2/ przyjęcie rezygnacji kol. Zofii Lissy z funkcji z-cy członka Zarządu Głównego,
- 3/ zwołanie w terminie najdalej do 1.VII.55 r Walnego Zgromadzenia sprawozdawczo-wyborczego, którego głównym tematem będzie omówienie twórczości muzycznej ub. 10-cio lecia i podsumowanie II Festiwalu Muzyki Polskiej.

Działalność Prezydium

Prezydium zajmowało się równolegle wieloma sprawami, tak że omawianie całej działalności w porządku chronologicznym byłoby bardzo niewygodne. Pozwolę więc sobie przedstawić tu kolejno poszczególne sprawy.

1. Przygotowanie II Festiwalu Muzyki Polskiej

Bezspornie najważniejszym zadaniem jakie stało przed ustępującym obecnie Zarządem było przygotowanie i przeprowadzenie II Festiwalu Muzyki Polskiej, Festiwalu który miał się stać przeglądem dorobku twórczości muzycznej ostatniego 10-lecia. Nic więc dziwnego, że więcej niż 50% wszelkiej działalności Prezydium poświęcone było sprawom Festiwalu.

Sprawozdanie szczegółowe z prac związanych z przygotowaniem II Festiwalu Muzyki Polskiej i z przebiegu samego Festiwalu odczytał w dniu wczorajszym kol. Tadeusz Baird. Przechodzę do punktu drugiego.

2. Przesłuchania i koncerty Z.K.P.

Przygotowania do II F.M.P. wymagały zapoznania się z możliwie największą ilością nowopowstałych lub dotąd niewykonywanych utworów, jak również przypomnienia niektórych utworów niewykonywanych od szeregu lat. Sprawilo to, że wydatnie wzrosła ilość przesłuchań i koncertów muzyki współczesnej w okresie ~~jego trwania~~ poprzedzającym Festiwal i w czasie jego trwania w stosunku do lat ubiegłych.

W okresie sprawozdawczym Związek Kompozytorów Polskich zorganizował:

a/ 4 zamknięte przesłuchania utworów solowych i kameralnych, na których wykonano:

- 16 utworów
- 14 kompozytorów

b/ 16 publicznych koncertów kameralnych. Z tej liczby odbyło się:

- w Warszawie - 5 koncertów
- w Krakowie - 4 koncerty
- w Łodzi - 3 koncerty
- w Stalinogrodzie i w Poznaniu po 2 koncerty.

Na koncertach tych wykonano ogółem:

- 68 utworów
- 52 kompozytorów

c/ 4 przesłuchania robocze utworów muzyki scenicznej, w tym 2 oper "Kraakatak" T.Szeligowskiego i I akt opery "Gospoda pod Orłem i Lwem" S.Skrowaczewskiego, operetki "Tajemnica Dedala" Aniołkiewiczowa i komedii muzycznej Olearczyka "Melodie Młodości.

Poza tym w ramach wspólnej akcji Z.K.P. i CZTOF /później CZIM/ w Państwowych Filharmoniach odbyło się 27 przesłuchań nowych utworów symfonicznych i wokalnie - symfonicznych. Przesłuchano razem 31 pozycji 28 kompozytorów. Z pośród nich 22 /?/ utwory weszły następnie do programów publicznych koncertów symfonicznych.

Do tej liczby koncertów i przesłuchań, które stanowiły jeden z głównych działów pracy Z.K.P. dochodzą jeszcze 4 przesłuchania z taśm z okazji narad i Plenum Zarządu oraz 3 koncerty utworów Koła Młodych /2 na żywo i jeden z taśm/.

Chciałbym teraz poświęcić kilka słów organizacji przesłuchań i koncertów Z.K.P.

Prezydium ustępującego obecnie Zarządu biorąc pod uwagę doświadczenia dotychczasowej akcji przesłuchań dyskusyjnych prowadzonej przez poprzednie Zarządy od roku 1950 - doszło do wniosku, że organizowanie dyskusji po przesłuchaniach zamkniętych w kręgu kompozytorów i muzykologów oraz wykonawców jest celowe i słuszne. Natomiast w wypadku publicznych koncertów dyskusje takie mijają się naogół z celem, są przypadkowe, spływają zagadnienia i nie przynoszą pożytku ani kompozytorowi, ani dyskutantom.

Prezydium począwszy od jesieni 1954 r postanowiło organizować dwa typy koncertów kameralnych:

1/ Zamknięte przesłuchania utworów, dotychczas niewykonywanych, połączone z dyskusją oraz 2/ publiczne koncerty, afiszowane na miejscu w programach których miały się znaleźć wybrane utwory polskiej współczesnej muzyki kameralnej dawniej wykonywane, lub przesłuchane poprzednio na przesłuchaniach zamkniętych.

W praktyce zasada ta nie była stosowana w 100% i tak, np. ze względu na zbliżający się festiwal, a częstokroć mając na uwadze podniesienie atrakcyjności koncertów wstawiano do programów koncertów publicznych utwory wykonywane po raz pierwszy. Nie było to słuszne, gdyż sugerowało uznawanie przez Prezydium Z.K.P. dwóch kategorii utworów 1/ nadających się na przesłuchanie zamknięte i 2/ nadających się bez uprzedniego przesłuchania na koncert publiczny z pominięciem dyskusji. Ten brak konsekwencji w postępowaniu spotkał się ze słuszną krytyką ze strony kolegów i mamy nadzieję, że następny Zarząd zastanowi się nad słusznym, a jednocześnie realnym rozwiązaniem tego problemu.

Staraliśmy się natomiast zapewnić ogólnie wyższy, niż to miało miejsce dotychczas, poziom wykonawczy /umieszczonych w koncertach/ nowowykonywanych utworów, a to przez długofalowe planowanie koncertów, staranny dobór wykonawców i zapewnienie obecności kompozytora na próbach.

W wypadku nowych utworów symfonicznych i wokalnie-symfonicznych Prezydium stało na stanowisku, że każde prawykonanie w Filharmonii powinno być poprzedzone przesłuchaniem dyskusyjnym, co praktyczniej odbywało się najczęściej na generalnej próbie w dniu koncertu. Niestety nie w każdym wypadku dyskusje takie miały miejsce. Kilkakrotnie z powodu przesunięcia przez Filharmonie w ostatniej chwili terminu przesłuchania, czasami z winy poszczególnych zarządów Kół Terenowych Z.K.P., które nie przygotowały zebrań dyskusyjnych. Trzeba jednak przyznać, że w niektórych wypadkach winę ponosiło również Prezydium Zarządu Głównego, szczególnie w wypadku przesłuchań w Warszawie.

Specjalną formę koncertów stanowią

Spotkania kompozytorów ze słuchaczami.

Stała akcja pod powyższą nazwą została zapoczątkowana w kwietniu b.r. przez Prezydium Z.K.P. przy współpracy Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Spotkania takie złożone z krótkiego koncertu kompozytorskiego-

go i swobodnej rozmowy kompozytora ze słuchaczami będą odbywać się we wszystkich większych ośrodkach muzycznych co miesiąc /z wyłączeniem lipca i sierpnia/. Ustępujące Prezydium opracowało szczegółowy plan takich spotkań do końca b.r.

Do chwili obecnej odbyły się dwa spotkania w Warszawie: w kwietniu z kol. Lutosławskim i w maju z kol. Bacewiczówną. Obie te audycje cieszyły się dużym zainteresowaniem publiczności. Dyskusje były bardzo ożywione. Sądzymy, że ta forma bliskiego kontaktu kompozytora ze słuchaczami może dać pozytywne rezultaty.

3/ Rozpisywanie materiałów, kopiowanie nut.

O ile sporządzanie materiałów orkiestrowych w wypadku kierowania utworów do wykonania w Filharmoniach nie nastęrczało żadnych trudności gdyż materiały te sporządzała na wniosek CZTOF'u COPIA lub PWM, to w wypadku kierowania utworu orkiestrowego jedynie na zamknięte przesłuchanie, a z reguły przy utworach kameralnych, materiały były sporządzane na koszt Z.K.P. W okresie od 26.IV.54 do 15.V.1955 r sporządzono materiały orkiestrowe i głosy

7 utworów symfonicznych
i 12 " kameralnych.

Oddano do przepisania 4 partytury.

Ogółem na koszt Z.K.P. rozpisano 23 utwory 20 kompozytorów.

4/ Współpraca z Komisją Zamówień Kompozytorskich.

Zgodnie z praktyką stosowaną przez poprzedni Zarząd Z.K.P. w porozumieniu z K.Z.K., celem przyspieszenia wypłaty honorarium za utwory zamówione przez K.Z.K. a nadsyłane w okresie pomiędzy kolejnymi posiedzeniami Komisji, Prezydium Z.K.P. kierowało do recenzji, podejmowało uchwały dotyczące przyjęcia utworu, przesyłało do CZTOF'u wnioski o wypłatę reszty honorarium i o ewentualne kierowanie utworu do publicznego wykonania.

W grudniu 1954 Minister Kultury i Sztuki zatwierdził nowy regulamin Komisji Zamówień Kompozytorskich, powołując jednocześnie nowy skład Komisji. Z ramienia Z.K.P. do Komisji weszli kol.kol. Z.Mycielski /jako przewodniczący/ oraz jako członkowie: Bacewiczówna, Baird, Kotoński, Lutosławski, Mierzejewski.

Nowy regulamin przewidywał, że o recenzowaniu i przyjmowaniu zamówionych utworów decydować ma wyłącznie Komisja Zamówień Kompozytorskich. Spowodowało to poważne trudności dla Komisji oraz znaczne opóź

nienia wypłat za ukończone utwory, tym bardziej że Komisja nie była w stanie zbierać się częściej niż 1 do 2 razy w miesiącu.

W lutym b.r. Prezydium Z.K.P., aby pójść z pomocą Komisji i kolegom składają ukończone utwory, zawarło z Komisją Zamówień Kompozytorskich porozumienie, na podstawie którego Prezydium Z.K.P. będzie wyręczać Komisję w okresach pomiędzy jej kolejnymi posiedzeniami w realizowaniu i akceptowaniu zamówionych utworów, z tym jednak, że Prezydium będzie kierować do CZIM wnioski o wypłatę reszty honorarium jedynie w wypadku pozytywnych recenzji. W wypadku recenzji negatywnych lub wobec wątpliwości co do wniosków z recenzji utwory będą kierowane do ostatecznej decyzji na najbliższe posiedzenie K.Z.K.

Bardziej szczegółowe informacje o działalności K.Z.K. złoży kol. Z. Mycielski. Podaje tu jedynie cyfry dotyczące utworów recenzowanych i przyjmowanych przez Prezydium Z.K.P. /a nie przez Komisję/.

Przyjęto do oceny ogółem 107 utworów, złożonych jako wykonane zamówienie K.Z.K. Recenzji dokonano 111, gdyż niektóre utwory były recenzowane dwu a nawet trzykrotnie.

Zaakceptowano i zgłoszone do CZIM wnioski o wypłatę reszty honorarium za 36 utworów.

Przesłano wnioski o niewypłacanie 3-ej raty honorarium /w pierwszym okresie działalności/ za 12 utworów.

Przekazano do ostatecznej decyzji K.Z.K. 12 utworów.

Poza utworami rozpatrywanymi w ramach współpracy z K.Z.K. Prezydium zajmowało się również recenzowaniem i oceną prac niezamawianych, nadsyłanych zarówno przez członków Z.K.P. i Koła Młodych, jak i kompozytorów niezrzeszonych, względnie zgłaszanych przez różne instytucje. Zrecenzowano ogółem 68 niezamawianych utworów.

5/ Propaganda muzyki polskiej zagranicą

W chwili objęcia funkcji przez ustępujący Zarząd stosunki między K.W.K.Z. a Z.K.P. prawie że nie istniały. K.W.K.Z. prowadził co prawda akcję propagandową wysyłając zagranicę wydawnictwa muzyki polskiej, jednakże Z.K.P. miał minimalny wpływ zarówno na sposób w jaki te wysyłki były dokonywane, jak i na dobór adresatów i wysyłanych utworów. Brak kontroli czy wysyłane materiały docierały do właściwych rąk sprawił, że pomimo wydatkowania na ten cel przez K.W.K.Z. poważnych sum, akcja nie dawała rezultatów. K.W.K.Z. traktował przesyłanie wydawnictw muzycznych schematycznie przekazując je do swoich odpo-

wiedników w Z.S.R.R. i krajach Demokracji Ludowej, bibliotek, instytucji muzycznych, konserwatoriów itp. nietroszcząc się jaki będzie ich dalszy los. Równocześnie niemal wszyscy wyjeżdżający zagranicę członkowie Z.K.P. stwierdzali, że mimo wysyłania dużej ilości wydawnictw nie są one zagranicą dostępne, gdyż najczęściej leżą nierozpakowane w różnych zagranicznych instytucjach. Nic więc dziwnego, że nie było rezultatów w sensie wykonania, ogłoszeń krytyki czy wypowiedzi muzyków o muzyce polskiej i polskich wydawnictwach.

Ażeby pchnąć sprawę na właściwe tory należało przede wszystkim zastanowić się nad innymi nowymi formami propagandy muzyki polskiej zagranicą. Prezydium postanowiło sobie za jedno z głównych zadań sprawę propagandy polskiej twórczości muzycznej zagranicą.

Już w pierwszych tygodniach swojego urzędowania Prezydium opracowało projekt wysyłki wydanych drukiem materiałów nutowych, opartych na innej niż dotąd zasadzie. Tą nową zasadą było przysyłanie przez K.W.K.Z. polskich wydawnictw muzycznych nie jak dotąd do instytucji, lecz bezpośrednio do kilkudziesięciu wybitnych europejskich, a także poza europejskich kompozytorów, wykonawców, krytyków muzycznych itp. Przede wszystkim trzeba było ułożyć listę osób do których mają być wysyłane wydawnictwa i uzyskać ich adresy. Porozumiano się z M.S.Z., które na nasz wniosek zleciło atache'atom kulturalnym polskich placówek dyplomatycznych zebranie odpowiednich danych /łącznie z charakterystyką artystyczną i polityczną danego muzyka/. Szereg tego rodzaju informacji otrzymaliśmy z wielu krajów Europy, Ameryki Północnej i Środkowej oraz niektórych krajów Bliskiego Wschodu. Na podstawie tych danych oraz posiadanych wiadomości o niektórych muzykach opracowano listę osób, które regularnie w formie prezentów od Z.K.P./mimo, że instytucją wysyłającą i finansującą był K.W.K.Z./ będą otrzymywać tego rodzaju przesyłki co kilka miesięcy. Lista ta ulegała i ulegać będzie w przyszłości dalszym uzupełnieniom w miarę napływania nowych informacji. W zależności od zainteresowań poszczególnych adresatów /chodzi tu specjalnie o odtwórców/ dla każdego z nich opracowywano osobny zestaw wydawnictw głównie polskiej muzyki współczesnej. Akcja ta już po krótkim czasie dała konkretne rezultaty, a mianowicie szereg wybitnych muzyków, a przede wszystkim dyrygentów zagranicznych nie tylko potwierdziło odbiór przesłanych materiałów, ale również nadesłało do K.W.K.Z. lub Z.K.P. listy wyrażające się często bardzo pochlebnie o otrzymanych utworach i poziomie polskiej sztuki wydaw-

niczej, prosząc jednocześnie o dalsze przesyłki. Niektórzy z pośród nich zapowiedzieli szereg wykonań współczesnej muzyki polskiej w swoich krajach. Szereg wykonań doszło już do skutku /Austria, Niemcy Zachodnie, Anglia, Szwecja, Finlandia itd. Powodzenie tego przedsięwzięcia skłoniło K.W.K.Z. do dalszego kontynuowania akcji na tych samych zasadach. Oczywiście niezależnie od tego K.W.K.Z. i M.S.Z. wysyłają nadal materiały muzyczne /zgodnie zresztą z treścią umów kulturalnych/ do odpowiedników K.W.K.Z. zagranicą. Przy propagowaniu muzyki polskiej zagranicą odczuwało się brak katalogów P.W.M. w językach obcych. Katalogi ukazały się wreszcie w ostatnich miesiącach ubiegłego roku w językach: rosyjskim, niemieckim, francuskim i angielskim.

Niezależnie od działania za pośrednictwem K.W.K.Z. czy M.S.Z. również sam Zarząd Główny Z.K.P. w ramach swego szczupłego budżetu potrafił wygospodarować jednak pewne sumy na zakup wydawnictw muzycznych, przeznaczonych na prezenty dla przybywających do Polski muzyków zagranicznych lub też na wysyłkę do interesujących się muzyką polską zagranicznych odtwórców, kompozytorów i krytyków muzycznych. W ciągu kilku ostatnich miesięcy przekazano w ten sposób zagranicę /niezależnie od K.W.K.Z. i M.S.Z./ lub ofiarowano gościom zagranicznym ponad 200 egzemplarzy wydanych utworów /głównie partytur orkiestrowych/ współczesnej muzyki polskiej następujących kompozytorów: Bacewiczówny, Bairda, Ekiera, Gradsteina, Krenza, Lewandowskiej, Lutosławskiego, Mycielskiego, Malawskiego, Paciorkiewicza, Perkowskiego, Rudzińskiego, Serockiego, Sikorskiego, Spisaka, Szabelskiego, Szeligowskiego, Turskiego, Wiechowicza i Woytowicza. Ponadto wysłano szereg utworów: Dankowskiego, Elsnera, Karłowicza, Kurpińskiego, Milwida, Moniuszki, Noskowskiego, Różyckiego i Szymanowskiego.

Mimo niewątpliwego usprawnienia i lepszego niż dotąd ustawienia sprawy bezpłatnej propagandy muzyki polskiej zagranicą, Prezydium szukało również i innych dróg umożliwiających kompozytorom sprawne i szybkie przekazywanie ich wydanych dzieł zagranicą.

Dotychczas kompozytorzy mogli wysyłać zagranicę - korzystając z usług poczty - własne wydane drukiem utwory jedynie w przesyłkach o wadze nieprzekraczającej pół kg. W wypadku wysyłania przesyłek o wadze przekraczającej 1/2 kg należało się starać każdorazowo o specjalne zezwolenie Ministerstwa Handlu Zagranicznego. Uniemożliwiała to, a przynajmniej w wysokim stopniu utrudniało kompozytorom bezpośrednio przekazywanie zagranicznym muzykom lub instytucjom muzycznym

własnych wydanych drukiem utworów /szczególnie np partytur wydanych przez PWM w wielkim formacie i o wadze przekraczającej 1/2 kg./.

Trzeba było w tego rodzaju wypadkach korzystać z usług K.W.K.Z. lub M.S.Z., które jednak niezawsze wywiązywały się należycie ze swych zobowiązań.

Pragnąc zlikwidować ten nienormalny stan rzeczy, Prezydium Zarządu Głównego przeprowadziło rozmowy z Ministerstwem Handlu Zagranicznego i Centralą Handlu Zagranicznego "Prasa i Książka", w rezultacie których zostało zawarte między Z.K.P. a "Prasą i Książką" porozumienie następującej treści:

- 1/ "Prasa i Książka" podejmuje się przekazywania zagranicę przesyłek drukowanych wydawnictw muzycznych o dowolnej wadze /jednak nie mniej niż 1/2 kg./,
- 2/ "Prasa i Książka" dokonywać będzie wysyłki nut drukowanych w ciągu 10-ciu dni od dnia ich otrzymania, przy czym potwierdzenie dokonania wysyłki będzie przesłane do Zarządu Głównego Z.K.P. w ciągu 14-tu dni.
- 3/ Wysyłka nut dokonywana będzie na koszt "Prasy i Książki".

Do wysyłania nut zagranicę za pośrednictwem "Prasy i Książki" mają prawo wszyscy członkowie Z.K.P. Możliwe jest przekazywanie wyłącznie nut drukowanych. Poszczególni kompozytorzy przekazują swe przesyłki wyłącznie za pośrednictwem Zarządu Głównego Z.K.P. Kompozytor wysyłający swe utwory zagranicę przez "Prasę i Książkę" musi podać dokładny adres osoby lub instytucji muzycznej zagranicą, która ma wspomniane wydawnictwa otrzymać.

W wypadku wykonania utworu współczesnego kompozytora polskiego zagranicą materiał orkiestrowy przesyłany będzie nadal za pośrednictwem K.W.K.Z. lub M.S.Z.

Miejmy nadzieję, że i ta inowacja przyczyni się do dalszego rozwoju akcji propagandy muzyki polskiej zagranicą.

Prezydium Z.K.P. przesłało już i tą drogą kilka przesyłek do szeregu wybitnych muzyków zagranicznych. Jak dotychczas współpraca z "Prasą i Książką" w tej dziedzinie układa się zadowolająco.

Obok starań dotyczących uregulowania spraw propagandy bezpłatnej Prezydium czyniło również starania idące w kierunku właściwszego niż dotychczas ustawienia zagranicznego handlu polskimi wydawnictwami muzycznymi. Sprawa ta była niedoceniana i zaniebdywana przez powołaną do tego instytucję: Centralę Handlu Zagranicznego "Prasa i Książka".

W toku szeregu konferencji staraliśmy się wykazać, że uregulowanie tego zagadnienia może przynieść Państwu korzyści natury nie tylko propagandowej, ale również czysto handlowej.

Do grudnia ub.r. brakowało w "Prasie i Książce" komórki muzycznej. Na skutek interwencji Z.K.P. "Prasie i Książce" udało się uzyskać etat dla konsultanta muzycznego, który od 1-go grudnia 1954 r. jest obsadzony przez wysuniętego ze strony Z.K.P. kandydata. Od szeregu miesięcy "Prasa i Książka" prowadzi szeroko zakrojoną akcję ofertową i propagandową i stara się o nawiązanie kontaktów z poważnymi firmami muzycznymi różnych krajów Europy i obu Ameryk. Równocześnie Polska Izba Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Z.K.P. i "Prasą i Książką" opublikowała w swoich przeznaczonych dla zagranicy periodykach szereg artykułów, notatek i anonsów handlowych, propagujących polską twórczość muzyczną i polskie wydawnictwa. "Prasa i Książka" ma już pewne osiągnięcia, jak np. nawiązanie stosunków handlowych z jedną z poważniejszych firm muzycznych w Kopenhadze, która zamierza objąć przedstawicielstwa wydawnictw P.W.M. na Kraje Skandynawskie. W podobnym stadium są pertraktacje z jedną z firm angielskich, która prawdopodobnie zdecyduje się na objęcie przedstawicielstwa wydawnictw P.W.M. na wszystkie kraje Wspólnoty Brytyjskiej. W marcu b.r. odwiedził Polskę kierownik francuskiej firmy Chant du Monde, który podpisał z "Prasą i Książką" umowę na przedstawicielstwo wydawnictw P.W.M. na Francję, nie zastrzegając sobie jednak wyłączności tego przedstawicielstwa i dokonał poważnych transakcji zakupując za gotówkę polskie wydawnictwa muzyczne na sumę 500.000 franków oraz biorąc w komis polskie wydawnictwa również na sumę 500.000 franków. W związku z tą umową Chant du Monde zobowiązał się do prowadzenia na terenie Francji propagandy polskiej muzyki i polskich wydawnictw muzycznych między innymi w formie organizowania wystaw, lansowania polskich utworów w programach koncertowych itp. Firma ta zamierza również wydać kilka płyt wolnoobrotowych z polską muzyką /m.in. i współczesną/ w wykonaniu polskich artystów czy zespołów, zawierając w tym duchu odpowiednią umowę z Zakładem Nagrań Dźwiękowych. Pomysłne sfinalizowanie tych umów było możliwe dzięki temu, że ceny polskich wydawnictw muzycznych zagranicą uległy na skutek decyzji odpowiednich władz bardzo poważnej obniżce, często nawet dziesięciokrotnej w stosunku do cen krajowych.

Wydawało się nam, że duże znaczenie dla propagandy polskiej twór

czości muzycznej zagranicą mogłoby mieć fakt wydania kilku wybitnych polskich utworów współczesnych przez którąś ze znanych powszechnie zagranicznych firm ~~wydawniczych~~ wydawniczych. Korzystając z pobytu w N.R.D. jesienią ub.r. jednego z członków Prezydium oraz redaktora naczelnego PWM, zostały przeprowadzone rozmowy na ten temat z kierownictwem firmy Peters w Lipsku. Ponieważ CUW nie sprzeciwia się tej akcji, widzimy zupełnie realną możliwość ukazanie się jeszcze w roku bieżącym 2 - 3 pozycji polskiej muzyki współczesnej u Petersa.

Prezydium Z.K.P. domagało się wielokrotnie dostarczania mu regularnie wszelkich zagranicznych poloniców muzycznych oraz umożliwienia Związkowi Kompozytorów regularnego otrzymywania zagranicznych fachowych czasopism muzycznych nie tylko z Z.S.R.R. i Krajów Demokracji Ludowej, ale również z państw kapitalistycznych. Z przykrością konstatujemy jednak fakt, iż do tej pory nie udało się nam jeszcze doprowadzić do tej sprawy do właściwego załatwienia.

Oczywiście zdajemy sobie sprawę, że te pierwsze osiągnięcia są jeszcze bardzo skromne, tym niemniej wydaje nam się, że wytyczają one kierunek koniecznych dalszych usiłowań w tym zakresie.

6/ Muzyka taneczna i rozrywkowa.

Muzyka rozrywkowa i taneczna była u nas dotąd jedną z najbardziej zaniedbanych dziedzin twórczości, a jej poziom w porównaniu z innymi krajami europejskimi wprost żenujący. Po wojnie brak dobrych zespołów tanecznych, jak też nieskrystalizowane przez długi czas stanowisko wobec muzyki jazzowej - niesprzyjały rozwojowi tego gatunku muzyki.

Ustępujący obecnie Zarząd postawił sobie zaraz na początku swej działalności jako jedno z pierwszych zadań, jeżeli nie rozwiązanie, to przynajmniej ruszenie z miejsca tego palącego problemu.

Wyrazem tego była narada twórcza zorganizowana przez Z.K.P. w maju 1954 r poświęcona muzyce rozrywkowej i tanecznej. W naradzie wzięli udział prawie wszyscy kompozytorzy zajmujący się tą dziedziną twórczości, jak też wielu kompozytorów tak zwanej muzyki poważnej, a ponadto przedstawiciele Ministerstwa Kultury i Sztuki z Wiceministr Włczkiem na czele, przedstawiciele Polskiego Radia, Zakładu Nagrań Dźwiękowych, Państwowych Przedsiębiorstw Rozrywkowych, Dyr. Zakładów Gastronomicznych, ZAIKS'u itp.

Nie będę tu podawał przebiegu narady, której poświęcony został cały numer "Muzyki" /9 - 10 z 1954 r/. Zarówno obszerny referat kol.

Czyża jak i ożywiona dyskusja doprowadziły do skonkretyzowania szeregu wniosków i przyczyniły się do przełamania atmosfery nieufności, jaka istniała od szeregu lat pomiędzy kompozytorami muzyki tanecznej a Z.K.P.

Środkami prowadzącymi do podniesienia poziomu twórczości na tym odcinku miały być między innymi:

- 1/ utworzenie przy Z.K.P. Seminarium dla kompozytorów muzyki tanecznej i rozrywkowej niezrzeszonych w Z.K.P.,
- 2/ utworzenie stałych ośrodków zamówieniowych dla tego gatunku muzyki przy szeregu instytucji takich jak: Polskie Radio, Zakłady Gastronomiczne, Cyrki itp., które do tej pory nie posiadały żadnych funduszy na zamówienia kompozytorskie,
- 3/ rozwiązanie problemu aktualnego wydawnictwa dla muzyki rozrywkowej i tanecznej,
- 4/ utworzenie państwowych zespołów muzyki tanecznej na zasadach analogicznych jak państwowe zespoły pieśni i tańca,
- 5/ powołanie Komisji do Spraw Muzyki Rozrywkowej i Tanecznej, jako ciała doradczego przy Z.K.P. Komisja miałaby czuwać nad zrealizowaniem postulatów wysuniętych przez naradę oraz koordynować pracę repertuarowe we wszystkich instytucjach zajmujących się tą dziedziną muzyki.

Komisja taka została powołana przez Prezydium Z.K.P. w czerwcu ub.r. W skład jej weszło 18 osób, w tym 6 członków Z.K.P., 3 przedstawiciele kompozytorów niezrzeszonych oraz przedstawiciele takich instytucji, jak Polskie Radio, Zakład Nagrań Dźwiękowych, P.Przeds. Rozrywkowe, ARTOS, Dom Wojska Polskiego, Dyr. Zakładów Gastronomicznych, ZAIKS i Ministerstwo Kultury i Sztuki.

Na pierwszym posiedzeniu Komisja dla usprawnienia swojej pracy wybrała z pomiędzy siebie Prezydium w składzie:

- Janusz Urbanski - Przewodniczący
- Jan Cajmer - Zastępca przewodn.
- Tadeusz Kwieciński - "
- Ryszard Damrosz i Czesław Żak - Członkowie

jako przedstawiciel Prezydium Z.K.P. wszedł w skład Prezydium Komisji Włodzimierz Kotoński.

W okresie od czerwca 1954 r do maja 1955 r Komisja odbyła 3 posiedzenia plenarne i 17 zebrań Prezydium Komisji.

Poza sprawą udziału muzyki rozrywkowej i tanecznej w II F.M.P.,

z którą to sprawą Komisja nie umiała sobie samodzielnie poradzić, szereg innych spraw zostało jednak przez Komisję pomyślnie załatwionych. I tak np. zasługą Komisji było:

- a/ wprowadzenie do repertuaru orkiestr w Zakładach Gastronomicznych nowych pozycji polskiej muzyki tanecznej i częściowo udana próba rozciągnięcia kontroli nad repertuarem tych orkiestr,
- b/ utworzenie funduszków zamówieniowych przy takich instytucjach jak: Polskie Radio, Cyrki, Zakłady Gastronomiczne,
- c/ powołanie do życia przy Centralnym Zarządzie Imprez Estradowych Państwowego Zespołu Muzyki Tanecznej, który już od miesiąca pracuje pod kierunkiem Ryszarda Damrosza i Waldemara Maciszewskiego, mając zapewnione sześć miesięcy zamkniętej pracy przed pierwszym publicznym występem,

Sprawa utworzenia osobnego wydawnictwa dla muzyki rozrywkowej i tanecznej mimo usilnych starań Komisji nie została doprowadzona do skutku. Dyrekcja P.W.M. na wniosek Komisji skłonna była jeszcze w listopadzie ub.r. zrzec się prowadzenia tego działu na rzecz ewentualnego nowego wydawnictwa.

Akcja w sprawie nowego wydawnictwa, mimo odbycia szeregu konferencji i wystosowanie przez Prezydium Z.K.P. obszernego memoriału w tej sprawie do Centralnego Urzędu Wydawniczego nie dała jak dotychczas rezultatu.

Akcją conajmniej równie ważną, choć może mniej efektowną na zewnątrz jest zorganizowanie przez Z.K.P. seminarium, czyli dwuletniego przyspieszonego kursu kompozycji dla niezrzeszonych w Z.K.P. kompozytorów muzyki tanecznej i rozrywkowej.

Na seminarium zostało zakwalifikowanych po egzaminie wstępnym 65 kandydatów.

Seminarium jest dwustopniowe, przy czym oprócz kursu centralnego w Warszawie istnieją filie w Poznaniu, Łodzi i Krakowie.

Kierownictwo kursu objął kol. Kazimierz Sikorski, wykładowcami są koledzy: Sikorski, Szeligowski, Kisielewski, Jurdziński, Koszewski, Dobrowolski oraz prof. PWSM w Łodzi Franciszek Wesółowski.

Faktem bardzo znamienym, dowodzącym pożyteczności w tej akcji, jest prawie 100% frekwencja na wykładach oraz zgłaszanie się na kurs wolnych słuchaczy.

Ustępujące Prezydium zdaje sobie w pełni sprawę, że powstałych w tej dziedzinie zaległości nie da się odrobić w ciągu jednego roku.

Wyraża jednak nadzieję, że akcja przezeń zapoczątkowana, o ile będzie prowadzona systematycznie przez szereg lat, przyniesie w wyniku zdecydowaną poprawę na tym odcinku twórczości.

7/ Narada w sprawie pieśni.

Zdając sobie sprawę z faktu, że pieśń polska przeżywa obecnie głęboki kryzys Zarząd Główny Z.K.P. zorganizował 20.XI.1954 r naradę w sprawie pieśni z udziałem kompozytorów i literatów, uprawiających ten rodzaj twórczości. Referat p.t. "Zagadnienia twórczości pieśniarskiej" wygłosił sekretarz Prezydium Z.Gł. Andrzej Dobrowolski. Następnie odbyło się przesłuchanie nagranych na taśmę magnetofonową współczesnych polskich utworów wokalnych.

Narada wykazała bardzo słabe zainteresowanie się tematem, czego dowodem była stosunkowo niska frekwencja, przy czym brakowało wielu pierwszoplanowych przedstawicieli tej gałęzi twórczości. Nic więc dziwnego, że narada nie przyniosła spodziewanych rezultatów. Aczkolwiek Prezydium prowadziło w dalszym ciągu rozmowy na ten temat z zainteresowanymi osobami czy instytucjami /np ze Związkiem Literatów Polskich/ tym niemniej przyznać musimy, że akcji tej nieprowadziliśmy może z dostateczną dozą energii, w tym bowiem czasie nasza uwaga skupiona była głównie na ostatecznych pracach przygotowawczych do II Festiwalu Muzyki Polskiej, co absorbowало cały czas i wszystkie siły Prezydium.

8/ Ruch amatorski.

Jak już wspomniał w swoim referacie kol. Baird, Prezydium przeprowadziło szereg prac w celu ustalenia repertuaru festiwalowego dla amatorskich zespołów robotniczych i wiejskich. W celu zorientowania się w potrzebach programowych poszczególnych zespołów, ich składzie i poziomie wykonawczym, z inicjatywy Z.K.P. wydziały kultury organizacji masowych, w których dyspozycji znajdują się muzyczne zespoły amatorskie /np Z.S.Ch, Zrzeszenie Studentów Polskich CPLiA, Ochotnicze Straże Pożarne, Służba Polsce itp./ rozesłały do podległych sobie zespołów opracowaną przez Prezydium Z.K.P. ankietę; teksty ankiety ogłaszane były również przez Polskie Radio oraz wydrukowane zostały przez szereg pism o masowych nakładach /Gromada, Rolnik Polski itp/.

Podkreślić musimy, że akcję tę zbojkotował Wydział Kultury CRZZ, który wbrew pierwotnemu porozumieniu z Z.K.P. ankiety do podległych sobie zespołów nie rozesłał. Przez szereg miesięcy napływały do Z.K.P. odpowiedzi na ankietę, których w sumie zebrało się parę tysięcy.

Być może - wbrew życzeniom kierownictw wydziałów kultury niektórych organizacji masowych - odpowiedzi na ankietę ukazały prawdziwą sytuację większości muzycznych zespołów amatorskich, szczególnie wiejskich, którym zbywa na jakiegokolwiek opiece instruktorskiej, które odczuwają rozpaczliwy brak instrumentów i do których z winy organizacji masowych niedocierają przeznaczone dla nich wydawnictwa muzyczne. Dochodzi do tego, że kierownicy poszczególnych zespołów nie wiedzą wogóle o istnieniu Polskiego Wydawnictwa Muzycznego.

Jak już wspomniano, został przygotowany i wydany w formie broszury wykaz istniejącego i wydanego drukiem przez P.W.M. repertuaru, przydatnego dla zespołów amatorskich wszelkich typów. Ten spis utworów nie został sporządzony w jakiś sztuczny sposób przez Z.K.P., lecz każda w spisie znajdująca się pozycja została wysunięta na wniosek organizacji masowych, które w każdym wypadku stwierdzały przydatność danej pozycji dla ruchu amatorskiego. Pozycji tych jest ponad 600. Porównując wyniki ankiet z tym zestawem repertuaru, okazało się, że tylko dosłownie kilka z tych utworów dotarło do zespołów amatorskich. Wiemy, że twórczość dla zespołów amatorskich nie jest jeszcze ani ilościowo, ani czasem nawet jakościowo wystarczająca, tym niemniej ośmielamy się twierdzić, że gdyby zespołom amatorskim rzeczywiście udostępniono wszystkie już wydane pozycje, to dokonałaby się w tym zakresie prawdziwa rewolucja kulturalna. Również i Centralny Urząd Wydawnictw, który ciągle ubolewa nad istniejącymi wielomilionowymi remanentami wydawnictw nutowych, pozbyłby się większości tych remanentów, niepotrzebnie zalegających półki magazynów. Wielokrotnie zwracaliśmy na ten stan rzeczy uwagę zarówno CUV'owi, jak i wydziałów kultury poszczególnych organizacji masowych oraz prasy.

Obawą co do przyszłego rozwoju tej sytuacji napawa nas fakt, że niespotkaliśmy się w naszych rozmowach ze zrozumieniem powagi sytuacji i konieczności podjęcia energicznych kroków, zmierzających do poprawienia obecnego stanu rzeczy w tej dziedzinie. Dobrze w każdym razie stało się, że runęła, lansowana w sprawie muzycznego ruchu amatorskiego przez niektóre organizacje masowe t.zw. "fasada cyfr". Uważamy, że zarówno prasa, jak i zainteresowane czynniki państwowe winny wnikliwiej zająć się tym problemem.

9/ Cennik kompozytorski.

W październiku 1951 r. rozpoczęte zostały przez specjalnie powołaną Komisję Ekonomiczną Z.K.P., prace nad przygotowaniem projektu cennika kompozytorskiego. Od lutego 1952 przez całą kadencję poprzed-

niego Zarządu gotowy projekt cennika wędrował od Ministerstwa Kultury i Sztuki do P.K.P.G., Prezydium Rządu, Ministerstwa Finansów itd., poszczególne instancje zgłaszały zastrzeżenia, po tem je wycofywały a projekt mimo ~~przeszk~~ upływu przeszło dwu lat nie mógł doczekać się realizacji. Długotrwałe zabiegi poprzedniego Zarządu, jak też energiczne kroki w tej sprawie, powzięte przez ustępujące obecnie Prezydium doprowadziły wreszcie do wprowadzenia cennika na Prezydium Rządu. W Monitorze Polskim z dnia 5.VIII.54 r ukazała się "Uchwała Rady Ministrów w sprawie wysokości wynagrodzeń kompozytorskich i zasad zawierania umów przy zamawianiu dzieł muzycznych." Uważamy to za duże osiągnięcie Związku Kompozytorów Polskich. Wprowadzenie nowego cennika po raz pierwszy w Polsce uregulowało ustawowo system honorowania za pracę kompozytorską we wszystkich dziedzinach twórczości muzycznej. Nowy cennik, mimo pewnych usterek jakie posiada, przyczynił się w sposób zasadniczy do polepszenia sytuacji materialnej kompozytorów, a to przez ogólne podwyższenie stawek, które w pewnych działach wzrosły nawet kilkakrotnie.

Uchwałą Prezydium Rządu nie zostały objęte "ogólne zasady zawierania umów z kompozytorami" oraz wzory umów typowych. Miały one być opracowane przez Biuro Prawne Ministerstwa Kultury i Sztuki i przedłożone do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów w możliwie najkrótszym czasie. Na skutek jednak opieszałości Wydziału Prawnego Ministerstwa, mimo ponagieł ze strony Prezydium Z.K.P., sprawa ta do dnia dzisiejszego nie została załatwiona. Na szczęście nie przeszkadza to stosowaniu nowych stawek cennika.

Rok stosowania cennika w praktyce dowiódł, że obok stron dodatkowych cennik ma szereg pozycji nieco już przestarzałych, odnosi się to szczególnie do małych form muzycznych; tak więc starania o nowelizację pewnych fragmentów cennika winny być niewątpliwie jednym z zadań przyszłego Zarządu Z.K.P.

10/ Cennik wydawniczy.

Opracowywany równoległe z cennikiem zamówieniowym cennik wydawniczy podlegał w czasie prac ustępującego obecnie Prezydium dalszym modyfikacjom, poprawkom i po uzgodnieniu z P.W.M. i CUW wszystkich kwestii spornych ostateczny projekt cennika został przekazany w maju b.r. do CUW'u celem wniesienia tej sprawy na obrady Prezydium Rządu. Należy się spodziewać, że po zatwierdzeniu cennika kompozytorskiego, sprawa zatwierdzenia cennika wydawniczego - opartego na analogicz-

nych zasadach obliczania należności - doczeka się już teraz szybkiego sfinalizowania.

11/ Stosunki z Filmem Polskim.

Jak wiadomo, stosunki między kompozytorami a Filmem Polskim od szeregu lat nie układały się najlepiej, mimo wielokrotnego zwracania uwagi Centralnemu Urzędowi Kinematografii, przez Z.Gł.Z.K.P. na ten problem. Jedną z głównych przyczyn tych nieporozumień były z jednej strony sprawy finansowe, a z drugiej strony brak określenia wzajemnych praw i obowiązków przy współpracy kompozytorów z filmem. Uchwalenie przez Prezydium Rządu cennika wynagrodzeń kompozytorskich usunęło w zasadzie spory finansowe i stworzyło podstawę do rozmów, mających na celu uregulowanie pozostałych nierozwiązanych problemów.

Jedną z pierwszych spraw było powołanie przez CUK na wniosek Z.K.P. konsultanta muzycznego przy C.Z.W.F., którym został Ob. Czesław Lewicki. Także zagadnienie nagród dla kompozytorów, piszących ilustracje muzyczne do filmów było przedmiotem długotrwałych pertraktacji między Prezydium Z.Gł.Z.K.P. a kierownictwem C.U.K'u. Jak wiadomo, w uchwale Prezydium Rządu ilustracja muzyczna do filmów /z wyjątkiem muzyki do fonoteki/ została objęta systemem nagród, przy czym nagroda w wypadku oceny "dobry" wynosi 50%, a w wypadku oceny "bardzo dobry" 100% honorarium za ilustrację muzyczną. Przy ocenie "średnim" nagroda nie przysługuje. Jednocześnie uchwała obniża honorarium za ilustrację muzyczną do filmów o 10% w stosunku do stawek cennika.

W rozmowach z przedstawicielami C.U.K'u ustalono, że ocena ogólna filmu będzie w zasadzie oceną muzyki, chyba że będą jaskrawe różnice między ilustracją muzyczną a filmem in plus lub in minus. W tym wypadku muzyka byłaby oceniana osobno.

Na wniosek Prezydium C.U.K. powołał także przedstawicieli Z.K.P. do poszczególnych komisji ocen filmów. Do komisji tych weszli ze strony Z.K.P. Kol.Kol. Sikorski, Serocki, Turski i Żuławski.

Prezydium Z.K.P. zwracało wielokrotnie uwagę na niedostateczny poziom kadr i wyposażenia technicznego, jeżeli chodzi o stronę udźwiękowania filmów i zobowiązało C.U.K. do podjęcia koniecznych kroków w celu polepszenia tego stanu rzeczy. Po szeregu rozmów i konferencji ustalono także, że zobowiązania kompozytora piszącego ulustrację muzyczną do filmu ukończą się w momencie dostarczenia partytury z tym, że kompozytor jest obowiązany wziąć udział w nagraniu muzyki. Wszelkie inne prace kompozytora w filmie, jak np. opracowanie muzyczne scenariusza

lub scenopisu, obecność przy tak zwanych zdjęciach play-back'owych, montaż dźwięku, miksaż filmu itp. wymagają osobnej umowy i osobnego honorarium.

Ponieważ CUK wprowadził ostatecznie nową skalę ocen filmów dla realizatorów filmowych, przewidującą trzy oceny filmu, a mianowicie: "celujący" - nagroda 100%, "bardzo dobry" - nagroda 70% i "dobry" - nagroda 40%. Prezydium Z.Gł.Z.K.P. wyraziło zgodę na wystąpienie do Prezesa Rady Ministrów o odnośną zmianę w rozporządzeniu Prezydium Rady Ministrów z tym jednak zastrzeżeniem, że zostanie wycofana klauzula, obniżająca honorarium za ilustrację muzyczną do filmów o 10% w stosunku do stawek cennika. Na tę obniżkę zgodzono się swego czasu w celu uzyskania zgody CUK'u na nagrody, niema to jednak zastosowania w stosunku do innych pracowników twórczych filmu. Uważając, że wprowadzenie oceny "celujący" stanowi rozszerzenie skali ocen w górę, a więc zmniejsza możliwość otrzymania 100% nagrody, Prezydium Z.Gł.Z.K.P. stoi na stanowisku, że usunięcie klauzuli 10% obniżki będzie stanowiło wyrównanie dla kompozytorów, piszących muzykę do filmu

Uzgodniono także stanowisko Z.K.P. i CUK'u w sprawie umowy typowej i ogólnych zasad zawierania umów, które zostaną przedstawione Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia.

W ten sposób stosunki Z.K.P. z Filmem Polskim uległy poprawie i normalizacji.

12/ Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej.

Został utworzony zgodnie z zaleceniem Walnego Zgromadzenia na Plenum w dniu 22.VI.1954 r. Sprawozdanie z działalności Funduszu złoży kol. Grażyna Bacewiczówna.

13/ Fundusz Muzyczny

Sprawa Funduszu Muzycznego ma już swoją dość długą historię. Poprzedni Zarząd Główny Z.K.P. czynił - wraz z innymi związkami twórczymi - usilne starania o jednoczesne uruchomienie Funduszy: muzycznego, literackiego i plastycznego. W roku 1952 sprawa ta była już bliska załatwienia; niestety niezgodnienie pewnych punktów funduszu plastycznego spowodowało spadnięcie tego projektu z porządku obrad Prezydium Rządu.

Do sprawy powołania do życia funduszu twórczych powrócono wiosną b.r. na jednym z posiedzeń Prezydium Rady Kultury i Sztuki, w którym wzięli udział również przedstawiciele Prezydium Z.K.P. w rezultacie zapadłych na wspomnianym zebraniu Prezydium Rady Kultury i Sztuki

postanowień, Z.K.P. opracowało w porozumieniu z innymi związkami twórczymi nową wersję projektu Funduszu Muzycznego. Nowy ten projekt przesłany został do Ministerstwa Kultury i Sztuki przed kilku tygodniami; oczekiwać należy ponownego przedstawienia spraw funduszy twórczych do decyzji Prezydium Rządu.

14/ Stypendia, zasiłki i delegacje.

Podobnie jak w poprzednich latach Zarząd Główny udzielał członkom Z.K.P. stypendiów na akcję łączności z terenem i na zbieranie folkloru muzycznego. W okresie sprawozdawczym ze stypendiów na wyjazdy w teren z ekipami PIS'u ~~wraz~~ względnie na indywidualne wyjazdy korzystało 4 kolegów: Chorościński, Klejne, Markowski, Kotoński.

W okresie przygotowań do II F.M.P. i w czasie trwania Festiwalu Prezydium umożliwiało kompozytorom obecność na próbach i na wykonaniach ich kompozycji, które odbywały się w innych miastach, przez zwrot kosztów podróży i pobytu do trzech dni. Wystawiono 70 delegacji służbowych dla autorów wykonywanych dzieł oraz 30 delegacji dla przedstawicieli Zarządu Głównego, Kół Terenowych Z.K.P., Koła Młodych itp.

Ponadto szereg członków Z.K.P. otrzymywało stypendia i zasiłki z Komisji Popierania Twórczości Artystycznej przy Ministrze Kultury i Sztuki. W okresie od kwietnia 54 do czerwca 55 r stypendia takie otrzymało sześciu członków Koła Młodych i dziesięciu członków Z.K.P.

15/ Dom Kompozytora.

Starania o Centralny Dom Kompozytora rozpoczęte zostały jeszcze w 1950 roku. Starania te były już kilkakrotnie bliskie zrealizowania, lecz jak dotąd nie przyniosły rezultatu. O przebiegu ich pisał obszernie w sprawozdaniu z poprzedniej kadencji Zarządu kol. Żuławski. Obecny Zarząd zaraz po objęciu swych funkcji rozpoczął dalsze starania w tej sprawie. Dnia 13 maja 54 r wystąpił z prośbą o przekazanie na Centralny Dom Kompozytora Kamienicy Książąt Mazowieckich /Rynek Starego Miasta 31/. Kamienica ta odbudowywana przez Instytut Historii PAN miała być, w następstwie otrzymania nowych lokali przez PAN, zwolniona i w zasadzie nie stało nic na przeszkodzie przydzielenie jej Związkowi Kompozytorów. Reprezentacyjny charakter lokalu, salka koncertowa i dwie sale konferencyjne, szereg pokoi biurowych, pomieszczeń na pokoje gościnne i pokoje do pracy sprawiały, że lokal ten nadawał się doskonale na przyszłą siedzibę Związku.

Prezydium Z.K.P. proponowało ponadto dla pełnego wykorzystania

domu przyjęcie jako "sublokatorów" Stowarzyszenia Lutników Polskich oraz zorganizowanie klubu kompozytorów i muzyków wykonawców, na wzór podobnych klubów przy Związku Literatów czy SPATIF'ie.

Instytut Historii zajął jednak w czerwcu 1954 r. nowoukończoną kamienicę, a Związek Kompozytorów zdołał uzyskać jedynie obietnicę Wicepremiera Bermana, że kamienica Książąt Mazowieckich zostanie przekazana Z.K.P. na Centralny Dom Kompozytora po przeniesieniu się dotychczasowego użytkownika - Instytutu Historii PAN - do Pałacu Kultury i Nauki, co ma nastąpić do dnia 22 lipca 1955 r.

W maju b.r. wobec zbliżającego się terminu oddania do użytku Pałacu Kultury i Nauki Prezydium Z.K.P. zwróciło się do Wiceprezesa Rady Ministrów Ob. Bermana z obszernym memoriałem w tej sprawie. Mamy nadzieję, że Związek Kompozytorów otrzyma wreszcie dawno już przyobiecany Dom Kompozytora.

Pewną poprawę sytuacji lokalowej oznaczało otrzymanie na skutek starań Prezydium Z.K.P. obszerniejszego i bardziej odpowiadającego potrzebom Związku lokalu w Kamienicy Fukiera na Rynku Starego Miasta. Zlikwidowało to absurdalny, trwający przez szereg lat, stan lokalowego rozbitcia siedzib Zarządu i Biura Z.K.P. i pozwolono nareszcie na sprawniejsze niż poprzednio współdziałanie biura z Prezydium Z.K.P. Lokal ten jest traktowany jako siedziba tymczasowa do chwili uzyskania Centralnego Domu Kompozytora.

16/ Konkursy kompozytorskie.

Zarząd Główny Z.K.P. był inicjatorem, bądź współinicjatorem następujących konkursów:

- 1/ Konkurs zamknięty na utwory solowe, kameralne oraz pieśni, rozpisany przez C.Z.T.O.F. i Z.K.P. dla członków Koła Młodych. Wyniki tego konkursu omówione będą w sprawozdaniu z działalności Koła Młodych.
- 2/ Zamknięty konkurs krajowy na hymn olimpijski rozpisany przez PKOl i ZKP. Dwie z pośród wyróżnionych na konkursie prac, opatrzone godłami: "ARS Antiqua" i "Tuba mirum" przesłano na Międzynarodowy Konkurs Olimpijski w Monte Carlo.
- 3/ Konkurs zamknięty na sygnał II F.M.P. Jury konkursu nie przyznało żadnych nagród i wysunęło propozycję przyjęcia za sygnał Festiwalu motywu i II aktu baletu Szymanowskiego "Harnasie".
- 4/ Siedem otwartych konkursów, organizowanych przez Polski Komitet

V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów o Pokój i Przyjaźń wraz ze Związkiem Kompozytorów Polskich. Były to konkursy na:

a/ utwór symfoniczny, b/ utwór wokalnie-symfoniczny, c/ utwór kameralny, d/ utwór instrumentalny solowy, e/ marsz dla uczczenia II Międzynarodowych Igrzysk Sportowych Młodzieży i Studentów, f/ pieśń na cześć V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów oraz pieśń o przyjaźni młodzieży świata, g/ sygnał Festiwalu Młodzieży i Studentów.

W konkursach tych przyznano następujące nagrody:

a/ w konkursie na utwór symfoniczny -

- I nagrodę w wysokości 10.000 zł otrzymał Stanisław Wiechowicz za Koncert na ork. smyczkową
- II " " " 6.000 " otrzymał Wojciech Kilar za Małą Uwerturę
- dwie III-cie " " " po 4.000 " otrzymali Bogusław Madej za Scherzo Fantastico oraz Andrzej Dobrowolski za I Symfonię.
- cztery wyróżnienia po 1.000 " otrzymali Eugeniusz Dziewulski za utwór p.t. "W srebrnej poświacie księżyca",
Lucjan Kaszycki /K.M./ za Scherzo Symfoniczne,
Piotr Perkowski za Uwerturę,
Włodzimierz Romanowski /student PWSM Stalinogród/ za Rapsod.

b/ W konkursie na utwór wokalnie-symfoniczny -

- I nagrody nie przyznano
- II nagrodę w wysokości 6.000 zł otrzymał Stanisław Wiechowicz za Kujawiak G-dur
- dwie III " " " 4.000 " każda otrzymali:
Witold Rowicki za Kantatę "Pieśń Walki i Pokoju" oraz
Zbigniew Turski za kantatę "Ziemia"

c/ W konkursie na utwór kameralny -

- I nagrody nie przyznano
- dwie II " " po 6.000 " otrzymały:
Irena Garzdecka za Łatwe Trio fortepianowe
Maria Dziewulska za Kwartet smyczkowy

III nagrodę w wysokości 3.000 zł - Ludwik Wiśniowski /K.M./ za Trio fortepianowe.

d/ W konkursie na utwór instrumentalny solowy

I nagrody nie przyznano

II nagrodę w wysokości 5.000 " otrzymał Piotr Perkowski za Sonatinę na trąbkę i fortepian

dwie III " " " 3.500 " otrzymali:

Witold Szalonek /student PWSM Stalinogród/ za Pastorale na obój oraz

Andrzej Cwojdzinski za Rondo na fortepian.

Wyróżnienie - Walerian Gniot za Marsz fantastyczny na skrzypce i fortepian.

e/ W konkursie na marsz - z uwagi na zupełny brak utworów na dostatecznym chociażby poziomie jury żadnych ^{nagród} wyróżnień nie przyznało.

f/ W konkursie na pieśń festiwalową - ze względu na niezwykle niski ogólny poziom nadesłanych prac wynikający z niezrozumienia czym jest piosenka typu młodzieżowego, jury postanowiło nieprzyznać I i II nagrody.

dwie III nagrody w wysokości 2.000.zł przyznano Andrzejowi Koszewskiemu za pieśni: "Chusteczka Złotowa" do słów Borunia i "Ile dróg" do słów Chotomskiej.

trzy wyróżnienia po 1.000 " otrzymali:

Antoni Szaliński /K.M./ za piosenkę "Makowe wstążki" do słów Chotomskiej,

Lucja Drege-Schidlowa za piosenkę "Ile dróg" do słów Chotomskiej,

"Andrzej Koszewski za "Pieśń Powitania" do słów Gaworskiego.

g/ Konkurs na sygnał Festiwalu nie został jeszcze rozstrzygnięty.

Ponadto członkowie Z.K.P. i Koła Młodych przy Z.K.P. brali udział w konkursach organizowanych przez różne instytucje, jak konkurs na piosenkę o szkole zawodowej, ogłoszony przez Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego, konkurs na pieśń o Łodzi, ogłoszony przez Rozgłośnie Łódzką Polskiego Radia i inne.

Członkowie Z.K.P. brali również udział w następujących konkursach międzynarodowych:

- 1/ w międzynarodowym konkursie kompozytorskim na utwór fortepianowy w Bolzano,
- 2/ w międzynarodowym konkursie kompozytorskim na utwór symfoniczny, ogłoszonym przez Radio Luxemburg,
- 3/ w międzynarodowym konkursie na hymn olimpijski, na którym I miejsce i nagrodę w wysokości 1.000 ₰ zdobył Michał Spisak.

17/ Goście zagraniczni w Polsce.

W okresie sprawozdawczym Z.K.P. gościł szereg kompozytorów, muzykologów i wykonawców zagranicznych. Między innymi przebywali w Polsce kompozytorzy: Erkki Aaltonen /Finlandia/, Paul Dessau i Fred Malige /N.R.D./, Kadosa Pal /Węgry/, Maurice Jarre /Francja/, Eugeniusz Suchoń /Czechosłowacja/, Josef Marx /Austria/, Jang - Ping, Czin-Hsi-Hsuan i Chang-Hu /Chiny/; Dyrygenci: Hermann Abendroth, Gerhard Pflüger /N.R.D./, Natan Rachlin /Z.S.R.R./, Claudio Santoro /Brazylia/; muzykolodzy: Igor Bełza i Iwan Martynow /Z.S.R.R./ oraz Hans Wamlek /Austria/; instrumentaliści: Maria Judina, Michał Wajman /Z.S.R.R./, Monique Haas /Francja/, Louis Poulet /Belgia/, Anja Ignatius /Finlandia/, Bruno Seidlhofer /Austria/.

Zarząd Główny zorganizował szereg spotkań kompozytorów polskich z gośćmi zagranicznymi i umożliwił im zapoznanie się z utworami współczesnych kompozytorów polskich na przesłuchaniach z taśm magnetofonowych w Polskim Radio. Członkowie Z.K.P. brali udział także w spotkaniach oraz przyjęciach organizowanych przez K.W.K.Z., Komitet Organizacyjny V Międzynarodowego Konkursu Chopinowskiego itp.

18/ Wyjazdy zagranicę członków Z.K.P.

W okresie sprawozdawczym wyjeżdżali zagranicę następujący członkowie Z.K.P.:

do Czechosłowacji

Jan Krenz
Kazimierz Sikorski
Jerzy Sokorski
Kazimierz Wilkomirski
Wawrzyniec Żuławski

Do Francji

Tadeusz Sygietyński

Do Holandii

Bolesław Woytowicz

Do N.R.D.

Jan Krenz
Zofia Lissa
Kazimierz Serocki

Do Rumunii

Włodzimierz Kotoński

Do Z.S.R.R.

Tadeusz Baird
Witold Rowicki
Miłosz Magin /Koło Młodych/.

Koledzy ci wyjeżdżali w ramach wymiany kulturalnej z zagranicą bądź na zjazdy kompozytorów lub Festiwale /n.p. Fraskie Jaro/ lub też jako wykonawcy na tury koncertowe.

Ponadto koledzy Olearczyk i Prószyński brali udział w wycieczce do Bułgarii zorganizowanej przez Orbis.

19/ Rocznice¹ obchody.

W związku z przypadającą w roku 1954 150 rocznicą ~~mkx~~ urodzin Michała Glinki, staraniem Związku Kompozytorów Polskich na domu przy ul. Niecałej 7, gdzie mieszkał w czasie swego pobytu w Warszawie twórcą narodowej opery rosyjskiej, została wmurowana tablica pamiątkowa ku czci kompozytora. W uroczystości odsłonięcia tablicy, która odbyła się we wrześniu 1954 r udział wzięli liczni członkowie ZKP oraz przebywająca w tym czasie w Warszawie delegacja muzyków radzieckich z muzykologami I. Bałzą i I. Martynowem na czele.

Dnia 23 września 1954 r ZKP wspólnie z TPPR zorganizował koncert z taśm magnetofonowych, poświęcony twórczości Michała Glinki.

W ramach Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w roku 1954 Związek Kompozytorów Polskich zorganizował 4 koncerty kameralne, poświęcone muzyce rosyjskiej i radzieckiej, po jednym - w Warszawie, Krakowie, Poznaniu i Łodzi/.

Przedstawiciele ZKP brali czynny udział w pracach przygotowawczych do V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów, m.in. ZKP był współorganizatorem szeregu konkursów kompozytorskich związanych z Festiwalem Młodzieży i Studentów.

Delegacja Zarządu Głównego ZKP brała udział w pochodzie 1-majowym w roku 1954 i 1955.

Delegaci Prezydium ZKP uczestniczyli w kilku konferencjach Komitetu Organizacyjnego Roku Mickiewiczowskiego.-

20/ Interwencje w sprawach członków Z.K.P.

W trosce o poprawę warunków bytowych członków Z.K.P. Prezydium interweniowało wielokrotnie w różnych instytucjach w wypadkach sporów o zamówione przez te instytucje utwory. Interweniowano również z pomyślnym rezultatem w Ministerstwie Energetyki w sprawie podwyższenia kontyngentu prądu dla niektórych członków Z.K.P. Osobny rozdział stanowią interwencje w sprawach mieszkaniowych. Oprócz mieszkań, które

przydzielił Minister Kultury i Sztuki, mieszkającym poza Warszawą członkom Prezydium kol. Sikorskiemu i Dobrowolskiemu, otrzymali mieszkania w wyniku naszej interwencji, mieszkający w bardzo złych warunkach koledzy - Kotoński w Warszawie i Drege-Schielowa w Łodzi oraz członek Koła Młodych - Słowiński w Poznaniu. Szereg dalszych spraw popieranych przez Prezydium Z.K.P. o uzyskanie przydziału mieszkania lub zamiany na większe, czeka na załatwienie w Ministerstwie Kultury i Sztuki.

Prezydium Z.K.P. kierowało wielokrotnie podania członków Z.K.P. o stypendia do Komisji powierania twórczości artystycznej w Ministerstwie Kultury i Sztuki, a także o przyznanie stypendiów tym kolegom, którzy nie składali podań a którzy - wg posiadanych przez Prezydium ~~inf~~ informacji - znajdowali się w wyjątkowo ciężkiej sytuacji finansowej.

21/ Wykonanie uchwał Walnego Zgromadzenia.

Poprzednie Walne Zgromadzenie nie skonkretyzowało wniosków dotyczących zasadniczej działalności Z.K.P. Tym niemniej szereg postulatów wynikających z dyskusji na poprzednim Walnym Zgromadzeniu był realizowany przez ustępujący obecnie Zarząd, jak np. sprawa Festiwalu Muzyki Polskiej, propagandy muzyki polskiej zagranicą, cennika kompozytorskiego, oraz sprawa starań o uzyskanie Domu Kompozytora. Sprawy te były omówione w dotychczasowej części sprawozdania. Rozdział niniejszy obejmuje więc tylko realizację tych wniosków, które Walne Zgromadzenie przyjęło jako uchwały.

1/ Uchwała w sprawie interwencji Z.K.P. o przyspieszenie odbudowy gmachu Teatru Wielkiego Opery i Baletu.

- Decyzją Prezydium Rządu z dnia 24.VII.1954 r ukończenie odbudowy Teatru Wielkiego Opery i Baletu przewidziane zostało na rok 1960. Wobec tego wszelkie interwencje w sprawie otwarcia Teatru Wielkiego w terminie wcześniejszym byłyby bezprzedmiotowe. Zarząd Z.K.P. interesował się jednak odbudową Teatru; przedstawiciel Prezydium brał udział w konferencji poświęconej organizacji Ośrodka przygotowania działalności T.W.O. i B.

2/ Uchwała o wystąpienie do Ministerstwa Kultury i Sztuki o przyznanie zaopatrzenia emerytalnego Irenie Oppman, prawnuczce Elsnera.

-Ponieważ wystąpienie Prezydium Z.K.P. do Ministerstwa Kultury i Sztuki o przyznanie stałego zasiłku Irenie Oppman nie dało rezultatu, Prezydium wystąpiło o udzielenie jej materialnej pomocy z Fundu-

szu Samopomocy Koleżeńskiej. W wyniku tych starań Irena Oppman otrzymała dwukrotnie zapomogę pieniężną.

3/ Uchwała polecająca Zarządowi ustalenie form udziału Z.K.P. w Komisji opiniującej libretta operowe.

- Zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia Prezydium Z.K.P. ustaliło z C.Z.T.O.F., że do Komisji oceny librett operowych i baletowych wchodzi stały delegat Prezydium Z.K.P.

4/ Wnioski Komisji Rewizyjnej ~~przedstawione~~ uchwalone na poprzednim Walnym Zgromadzeniu zostały wykonane, i tak:

- a/ został utworzony Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej
- b/ należności Z.K.P. w P.W.M. zostały już uregulowane. Sumy te przeznaczono zgodnie z uchwałą na przepisywanie nut, urządzenie koncertów i inną działalność artystyczną Związku.
- c/ Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej zgodnie z uchwałą Walnego Zgromadzenia udzielił bezzwrotnej zapomogi córce zmarłego Jana Maklakiewicza.

22/ Nagrody i odznaczenia otrzymane przez członków Z.K.P.

Sprawa ta niewiąże się wprawdzie z działalnością Zarządu Głównego, jednakże sądzimy, że powinna ona znaleźć swój wyraz w tym sprawozdaniu.

- a/ Nagrodę Prezesa Rady Ministrów za twórczość dla dzieci i młodzieży za rok 1954 otrzymał Witold Lutosławski; za rok 1955 - Jerzy Kurczewski /Koło Młodych/.
- b/ Nagrodę Miasta Krakowa w roku 1955 otrzymał Piotr Perkowski.
- c/ Nagrody II Festiwalu Muzyki Polskiej, przyznane przez Ministra Kultury i Sztuki na wniosek Komisji Ocen II F.M.P. omówione będą dokładnie w referacie kol. Bairda.

Ponadto wielu członków Z.K.P. otrzymało szereg wysokich odznaczeń państwowych.

23/ Doroczna Nagroda Z.K.P.

Doroczną nagrodę Z.K.P. otrzymali w roku 1955 Jadwiga i Marian Sobiescy za wybitne zasługi w dziedzinie zbierania, utrwalania i naukowego badania polskiego folkloru muzycznego, jak również za organizowanie stałej ogólnopolskiej akcji zbierania folkloru, prowadzonej przez PIS.

IV. Koło Młodych przy Z.K.P.

Ponieważ w ciągu kadencji poprzedniego Zarządu nie była w myśl

wytycznych pracy Koła Młodych opracowanych jeszcze w 1950 r, przeprowadzona weryfikacja członków, Zarząd Główny był jedynie bardzo po-
bieżnie zorientowany w poziomie ich twórczości. Z drugiej strony do-
chodziły do uszu Prezydium głosy, że wielu członków Koła Młodych,
jeżeli chodzi o poziom twórczości i opanowanie rzemiosła nieodpo-
wiada tym wymaganiom, jakie powinno się im stawiać.

W tej sytuacji powzięta została uchwała o re kwalifikacji człon-
ków Koła Młodych, analogicznej do przeprowadzonej w ciągu kadencji
poprzedniego Zarządu re kwalifikacji członków Z.K.P.

Podstawę do re kwalifikacji stanowiły: a/ zaświadczenie, stwier-
dzające rok odbywanych studiów, b/ opinia profesora kompozycji,
c/ spis kompozycji napisanych w ciągu ostatniego roku akademickiego.
Podstawę do re kwalifikacji członków Koła Młodych niebędących studenta-
żadną z P.W.S.M'ów stanowiły nadesłane kompozycje.

Równocześnie uchwalono regulamin Koła Młodych /opracowa w 1950 r
wytyczne pracy, na których dotychczas opierało się działalność Koła M
dych, okazały się w wielu punktach nieżyłowe i zdeaktualizowane./

Stan członków Koła Młodych na dzień 26.IV.1954 r wynosił 46 czło-
ków, w tym 38 kompozytorów i 8 muzykologów. W wyniku re kwalifikacji
skreślono 5 członków. W okresie sprawozdawczym przyjęto 8 członków.
Z Koła Młodych przeszedł do Z.K.P. 1 członek - Bogusław Madej. Stan
na dzień 3 czerwca b.r. wynosi 48 członków, w tym 42 kompozytorów,
6 muzykologów.

Rozmieszczenie członków Koła Młodych^w poszczególnych Kołach Tere-
nowych, przedstawia się następująco:

Warszawa	-	20	członków,
Kraków	-	16	"
Poznań	-	6	"
Łódź	-	3	"
Wrocław	-	2	"
Stalinogród	-	2	"

Na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej postanowiono, że członek
Koła Młodych, który w przeciągu dwóch lat po ukończeniu studiów nie
złoży podania o przyjęcie do Z.K.P. lub złoży podanie, lecz nie zo-
stanie w poczet członków Z.K.P. przyjęty, zostaje skreślony z listy
członków Koła Młodych, co nie wyklucza możliwości dalszych starań o
przyjęcie do Z.K.P.

W myśl regulaminu Koła Młodych głównym zadaniem Z.K.P. w stosun-
ku do członków Koła Młodych jest pomoc w realizowaniu przez nich na-
czelnego obowiązku - pogłębienia wykształcenia kompozytorskiego,

świadomości artystycznej i społecznej.

Prezydium Z.K.P. stanęło na stanowisku, że główną pomocą w tej dziedzinie jest umożliwienie członkom Z.K.P. przesłuchań ich utworów. Postulat ten starano się realizować /niestety trzeba przyznać w szczupłych - ze względu na brak funduszy - ramach/ w dwojaki sposób:

- 1/ przez organizowanie razem z Państwowymi Wyższymi Szkołami Muzycznymi przesłuchań i koncertów, złożonych z utworów kameralnych i solowych;
- 2/ przez rozpisywanie materiałów orkiestrowych utworów symfonicznych członków Koła Młodych oraz staranie się o wykonanie tych utworów na przesłuchaniach.

W okresie sprawozdawczym odbyły się 4 koncerty kameralne, z czego 1 w ramach II F.M.P., na których wykonano 23 utwory 19 członków Koła Młodych. W ramach przesłuchań w Państwowych Filharmoniach przesłuchano 1 utwór symfoniczny /Sulej - Mała Uwertura/ oraz 1 utwór wokально-symfoniczny /Oratorium "O jasne jutro świata" - Mazura/. Poza tym w czasie Walnego Zjazdu członków Koła Młodych odbyło się przesłuchanie utworów nagranych na taśmę magnetofonową.

Drugą formą pomocy dla członków Koła Młodych było - jak już wspominałem - rozpisywanie na koszt Z.K.P. materiałów orkiestrowych utworów symfonicznych. Prezydium stanęło na stanowisku, że Z.K.P. powinno pokrywać koszty rozpisania prac dyplomowych członków Koła Młodych, jeżeli istnieje możliwość wykonania tych utworów. W ciągu kadencji obecnie ustępującego Zarządu rozpisano materiały 4 utworów symfonicznych członków Koła Młodych.

W październiku ub.r. nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu na utwory solowe i kameralne, zorganizowanego jeszcze w czasie kadencji poprzedniego Zarządu. Konkurs nie przyniósł niestety spodziewanych rezultatów. Z pośród 33 nadesłanych utworów żaden nie zakwalifikował się do I-szej nagrody, a utwory nagrodzone II-gą i III-cią nagrodą /II-ga nagroda - Trzy pieśni Juliusza Łuciuka + III-cia nagroda - Dwie Pieśni Antoniego Szalińskiego/ oraz wyróżnione /Preludium na fortepian Andrzeja Czajkowskiego, Oberek z "Suity Tańców Polskich" na fortepian Nazar-Moszumskiej i pieśń "Deszcz" Ambrosa/ również niestały na najlepszym poziomie. Być może na słabe wyniki konkursu wpłynęło ustalenie terminu nadsyłania prac na dzień 30.IX. tak, że wielu z uczestników pisało utwory konkursowe w czasie ferii letnich, nie mając możliwości konsultacji z profesorami, z drugiej jednak strony wydaje się, że wielu z człon-

ków Koła Młodych konkurs zlekceważyło, nadsyłając utwory pisane na kolanie w ostatniej chwili.

Walny Zjazd członków Koła Młodych odbył się w Warszawie w dniach 25 i 26 listopada 1954 r. Głównym zadaniem Zjazdu miało być przedyskutowanie dotychczasowej działalności Koła Młodych oraz opracowanie konkretnych projektów właściwego ustawienia pracy Koła Młodych w przyszłości. Niestety zadania tego Zjazd nie spełnił na co się złożyło kilka przyczyn. Podstawą do dyskusji miały być:

- 1/ przesłuchanie z taśm magnetofonowych, utworów nagranych w poszczególnych Kołach Terenowych;
- 2/ koncert "na żywo" utworów nagrodzonych na konkursie;
- 3/ wnioski, dotyczące kierunku przyszłej działalności Koła Młodych, które miały być opracowane w poszczególnych ośrodkach na zebraniach Terenowych Kół Młodych.

Wszystkie trzy wyżej wymienione elementy zawiodły. Taśmy z utworami nadesłało jedynie Koło Krakowskie /wysłana 1 taśma ze Stalino-grodu nadeszła po Zjeździe/, na skutek czego przesłuchanie miało charakter dość jednostronny. Słabe wyniki konkursu sprawiły, że utwory nagrodzone i wyróżnione nie mogły wypełnić całego programu i w ostatniej chwili trzeba było montować program dość przypadkowo. Wreszcie wnioski w sprawie kierunku przyszłej działalności /dość zresztą powierzchowne/ nadesłał jedynie ośrodek krakowski.

Za to, że Walny Zjazd Koła Młodych niespełnił swego zadania ponosi pewną winę również Prezydium Zarządu Głównego. Niewysłano bowiem na zebranie członków Koła Młodych w poszczególnych ośrodkach przedstawiciela Prezydium, który mógłby ustalić na miejscu możliwości nagrania utworów członków Koła Młodych na taśmę oraz pomógłby w opracowaniu wniosków na Walny Zjazd. Z drugiej strony Zjazd wykazał żenującą obojętność na sprawy Koła Młodych wśród samych jego członków, szczególnie wśród członków Koła Warszawskiego. Czyż nie jest skandaliczny fakt, że z 20 warszawskich członków Koła Młodych na Zjeździe obecnych było zaledwie 4-ch, a delegat mający odczytać wnioski Koła Warszawskiego wogóle się nie zjawił. Całkowity brak zainteresowania Zjazdem wykazali także muzykolodzy członkowie Koła Młodych. Również zastanawiającą jest obojętność starszych kolegów, członków Z.K.P., wobec spraw Koła Młodych. Z 21 zaproszonych kompozytorów przybyło na Zjazd tylko 5.

Pomimo wszystkich wymienionych wyżej braków z dyskusji w czasie Zjazdu wypłynęło kilka konkretnych wniosków:

- 1/ powiązanie prac Koła Młodych z dziekanatami wydziałów kompozycji Państwowych Wyższych Szkół Muzycznych oraz ze Studenckimi Kołami Naukowymi;
- 2/ Rozpoczęcie starań o zorganizowanie w porozumieniu ze Zrzeszeniem Studentów Polskich i Ministerstwem Kultury i Sztuki kursów wakacyjnych dla członków Koła Młodych;
- 3/ zorganizowanie narady profesorów kompozycji z całego kraju, mającej na celu omówienie organizacji studiów kompozytorskich w Państwowych Wyższych Szkołach Muzycznych.

Dwóch pierwszych punktów w nawale spraw związanych z Festiwałem Muzyki Polskiej Prezydium nie zdołało niestety zrealizować. Sądzę, że nowoobрани Zarząd winien się tymi sprawami zająć.

Narada Pedagogów odbyła się w Warszawie dnia 7 marca 1955 r. Udział w naradzie wzięli prawie wszyscy profesorowie oraz dziekani wydziału kompozycji PWSM'ów. W bardzo ożywionej dyskusji na temat obecnego ustawienia studiów kompozytorskich stwierdzono jednomyślnie, że przyczyną niezawsze zadawalającego poziomu studentów kompozycji jest przede wszystkim zbyt niski poziom szkolnictwa średniego, które daje słabo przygotowanych kandydatów do Państwowych Wyższych Szkół Muzycznych, oraz zbyt małe wymagania w stosunku do studentów kończących klasę kompozycji w PWSM'ach.

Dla poprawy sytuacji opracowano szczegółowy projekt wymagań stawianych przy przyjmowaniu studentów na wydział kompozycji oraz wymagań końcowych przy egzaminie dyplomowym. Równocześnie wysunięto szereg postulatów jak np. dążenie do podniesienia poziomu wykładowców w średnich szkołach muzycznych przez ożywienie działalności Komisji Łączności oraz organizowanie kursów dokształcających dla nauczycieli Średnich Szkół Muzycznych i Liceów Muzycznych; dążenie do ujednolicenia sekcji teorii i kompozycji, co da teoretykom możliwość roboczego opanowania form muzycznych; podniesienie wymagań egzaminacyjnych z harmonii specjalnej i kontrapunktu i inne. Zostały już poczynione pewne starania w celu realizacji tych postulatów.

V. Działalność Kół Terenowych.

W związku z II F.M.P. wzrosła bardzo poważnie aktywność Kół Terenowych. Zarządy tych kół nieograniczały swej działalności jedynie do

organizowania koncertów czy przesłuchań, ale brały również czynny udział w życiu muzycznym swoich ośrodków.

1. Koło Krakowskie

Na pierwszym posiedzeniu Zarząd Koła ukonstytuował się w sposób następujący:

- Stefan Kisielewski - przewodniczący
- Artur Malawski - wiceprzewodniczący
- Tadeusz Machl - sekretarz

Zarząd Koła zorganizował 6 koncertów publicznych, w tym: 3 kameralne poświęcone polskiej muzyce współczesnej, 1 koncert kameralny w ramach Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, 1 koncert symfoniczny organizowany wspólnie z Krakowską Orkiestrą P.R. i 1 koncert kameralny poświęcony twórczości członków Koła Młodych.

Poza tym Zarząd Koła brał udział w organizacji koncertu jazzowego oraz pomagał w przygotowaniu, organizowanego przez P.W.M., koncertu z cyklu; "Sylwetki kompozytorów" poświęconego twórczości Artura Malawskiego.

Delegaci Zarządu Koła uczestniczyli w posiedzeniach Jury Nagrody Muzycznej m. Krakowa, Komisji Repertuarowej Krakowskiej Orkiestry i Chóru P.R. oraz w posiedzeniach Podkomisji Muzycznej przy Komisji Kultury i Sztuki Miejskiej Rady Marodowej. Zarząd Koła uczestniczył w organizacji przesłuchań w Państwowej Filharmonii oraz w przyjmowaniu przybywających do Krakowa gości zagranicznych.

2. Koło Łódzkie.

Na pierwszym zebraniu Zarząd Koła ukonstytuował się w sposób następujący:

- Kazimierz Jurdziński - przewodniczący
- Roman Iżykowski - wiceprzewodniczący
- Tomasz Kieseletter - sekretarz

Zarząd zorganizował 5 publicznych koncertów kameralnych, z tego cztery poświęcone współczesnej muzyce polskiej oraz 1 w ramach Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Zarząd Koła brał udział w przesłuchaniach współczesnych polskich utworów symfonicznych Państwowych Filharmonii. Zapoczątkowana została również akcja nawiązania kontaktów z łódzkimi oddziałami Związku Literatów Polskich i Związku Polskich Artystów Plastyków.

3. Koło Poznańskie.

Na pierwszym zebraniu Zarząd Koła ukonstytuował się w sposób następujący:

Jerzy Młodziejowski	-	przewodniczący
Andrzej Koszewski	-	sekretarz i skarbnik

Zarząd zorganizował 3 publiczne koncerty kameralne, z tego 2 poświęcone współczesnej muzyce polskiej oraz 1 w ramach Miesiąca Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Staraniem Koła na stałych koncertach kameralnych t.zw. "Środach kameralnych" wykonano również kilka utworów kompozytorów polskich.

Delegaci Zarządu Koła brali udział w jury rozpisanego przez Wojewódzką Radę Narodową konkursu na pieśń solową i chóralną.

Delegat Zarządu brał czynny udział w akcji przedwyborczej do Rad Narodowych. Również w Komisji Kultury przy W.R.N. zasiadał stale przedstawiciel Zarządu Koła. Niewątpliwą jego zasługą jest decyzja przydzielenia przez W.R.N. fortepianu kol. Walerianowi Gniotowi, który dotychczas nie posiadał instrumentu.

Zarząd Koła uczestniczył w organizacji przesłuchań w Państwowej Filharmonii oraz w przyjmowaniu przybywających do Poznania gości zagranicznych.

4. Koło Stalinogrodzkie.

Zarząd Koła ukonstytuował się w sposób następujący:

Karol Zdenko-Rund	-	przewodniczący
Władysława Markiewiczówna	-	wiceprzewodniczący
Wojciech Kilar	-	sekretarz

Zarząd zorganizował 2 publiczne koncerty kameralne współczesnej muzyki polskiej.

Zapoczątkowano akcję stałych comiesięcznych spotkań kompozytorów i literatów, na których są omawiane i dyskutowane najważniejsze wydarzenia kulturalne miesiąca. Do tej akcji Zarząd Koła zamierza wciągnąć również plastyków, aktorów i dziennikarzy.